

Skúste ich k jednotlivým mužom teraz priradiť – spojte mená čiarami.

Abrahám, Adam, Júda, Izák, Jakub, Dávid, Samson

Tamar, Betsabe, Sára, Rebeka, Dalila, Ráchel, Eva

Mariánske noviny

6. číslo

Ročník II.

7.6.2009

Spoznajte biblických mužov

V druhej úlohe sa pokúste zistiť, na ktorých mužov pripadajú nasledujúce opisy. Najjednoduchšie to zistíte tak, že si jednotlivé úryvky nájdete v Svätom Písme.

A. „A Boh povedal Abrahámovi aj toto: „Svoju manželku Sarai už nebudeš volať Sarai, ale Sára bude jej meno. Veď ťa požehnám a dám ti z nej syna. Aj ju požehnám: Z nej budú pochádzať národy a králi národov.“ (Gen 17, 15-16)

Ako sa volal syn Abraháma a Sáry, ktorého im Boh požehnal vo vysokom veku?

B. „Boh mu povedal: Žiadaj si, čo ti mám dať“. „Ty si môjmu otcovi Dávidovi preukázal veľkú priazeň, pretože kráčal pred tebou verne, spravodlivo a so srdcom obráteným k tebe...

...Daj teda svojmu sluhovi srdce pozorné, aby spravoval svoj ľud a rozlišoval medzi dobrým a zlým.“ (1 Kr 3, 5b,6/9)

Kto si žiadal ako kráľovský dar pravú múdrosť?

C. „Potom ho Pán oslovil: „Odíď odtiaľto, obráť sa na východ a skry sa pri potoku Karit, ktorý je východne od Jordána! Z potoka budeš piť a krkavcom som prikázal, aby ťa tam živili.“ (1Kr 17, 2-4)

Kto žil bez dažďa pri potoku Karit a neskôr prebýval u vdovy zo Sarepty?

Ak správne odpovede prinesiete do sakristie farského kostola v Červeníku, môžete sa tešiť na malú odmenu.

Správne riešenia

Pre bystré hlavy: 1. 2 plné + 3 poloprázdne = 7/2

2 plné + 3 poloprázdne = 7/2

3 plné + 1 poloprázdny = 7/2

2. Označme vzdialenosť Červeníka od Trnavy x km.

Do Trnavy prišiel Janko za dobu t_1 $t_1 = x/60$ hod

Z Trnavy do Červeníka prišiel za dobu t_2 $t_2 = x/40$ hod. Potom

priemerná rýchlosť jeho auta je $2x / t_1 + t_2 = 2x / x/60 + x/40 = 2x / 2x + 3x/120 = 240x / 5x = 48$ km/hod Na prvý pohľad by sa zdalo, že priemerná rýchlosť je $(60 + 40) : 2 = 50$ km/hod, čo však nie je pravda. Vidno to z riešenia.

Výhercovia: Maroš Ješko, Anna Vančová

www.marianskenoviny.nazory.eu

Úvodník

Prastará povest' hovorí, že raz kedysi dávno zahalila svet veľká tma. Národ, ktorý býval uprostred lesa stratil orientáciu. Práve títo ľudia putovali k svojmu vládárovi. Viedol ich povestný Danko a dlho rozmýšľal ako ďalej viesť svoj ľud v tme. V srdci mu horel oheň lásky, ktorý mu hovoril že z tejto tmy sa dá vyjsť za cenu obety. Priniesol ako obeť svoje srdce, vytrhol si ho z hrude. Srdce totiž začalo svietiť a ukázalo cestu blúdiacim. Všetci boli zachránení. Je to len povest', ale vyjadruje čo urobil Ježiš pre nás. Vytrhol svoje srdce a obetoval sa za nás na dreve kríža. Vstúpili sme do mesiaca júna, ktorý je zasvätený Božskému Srdcu Ježišovmu. Nasledujme ho? Ako? Obetujme sa za Cirkev, za iných, za národ, za dobré veci.

Peši do Compostely

Nič Vám to nehovorí? A predsa Compostela bola 3. najväčšie pútnické miesto v Európe. V stredoveku aj z našich krajov tam putovali tisíce ľudí. Chceli navštíviť chrám sv. Jakuba. Jeho pozostatky totiž skrýva tento španielsky kostol. Na túto dobrodružnú cestu sa vydal aj 28 ročný Ing. Marián Žigo z Ratkoviec. 9 dní peši. Z mesta Ovieda do Compostely je vyše 300 km. Všade po ceste sa stretával so srdečnosťou španielskych katolíkov. Modlitbách a obetách na svojej ceste oslavoval Boha. No povedzte, nieje to pekný čin od tohto mládenca? Rozhodne lepší ako vysedať po krčmách a navštevovať všetky diskotéky. Nájde svojich nasledovateľov?

Zrnko múdrosti:

Výsledok potvrdzujú skutky (Ovidius).

Keďže prázdniny máme pred dvermi a ne jeden z nás bude cestovať ponúkame Vám cestovný lístok do neba.

ODCHOD - každú hodinu

PRÍCHOD - kedy Pán Boh chce

1. RÝCHLIK – nevinnosť, mučenícky rehoľný život
2. PRIAMY VLAK – pokora, dôvera v Boha, dobré skutky
3. OSONÝ VLAK – zachovanie desatora
4. CHODÍ ZRIEDKA – obrátenie v hodine smrti

Dôležité upozornenie!

1. Každý cestovný lístok musí mať pečať pomáhajúcej milosti.
2. Spiatočné lístky sa nevydávajú.
3. Zábavné vlaky sa zásadne nevypravujú.
4. Deti do 7 rokov neplatia, ale musia mať pri sebe krstný list.
5. Cestujúci nech si so sebou neberú žiadnu inú batožinu okrem dobrých skutkov inak prídu k nemilému zdržaniu v predposlednej stanici.
6. Počas cesty nemožno prestupovať z nižšej triedy do vyššej. Prestupovať z vyššej do nižšej je životu nebezpečné.

Šťastnú cestu!

Milé deti!

Tak predsa sme sa konečne dočkali toho najobľúbenejšieho mesiaca všetkých detí. Jún je predsa mesiac, ktorý sa začína našim Medzinárodným dňom detí a končí prebratím zaslúženého vysvedčenia. Dúfame spolu s vami, že bude celkom, alebo aspoň sčasti zaplnené jednotkami. Aj v takomto horúcom počasí však občas nezaškodí malá pauza pri učení, ktorú môžete naplniť odpočinkom. A nie hocjakým. Vezmite do rúk Sväté Písmo a skúste nájsť riešenia našich úloh. Bude to pre vás hračka, veď ste už súťažili na nejednej Bibliáde. **Ženy biblických postáv** Poznáme množstvo veľkých biblických postáv, prorokov, apoštolov. Veľa významných biblických mužov malo vedľa seba nemenej významné ženy.

Každý vie, že najmenej bolestné a najmúdrejšie je učiť sa na cudzích chybách, nie na vlastných. Možno viete kto bol Marcus Aurelius, ktorý sa narodil 26. apríla roku 121. Tento rímsky panovník, ktorý niekedy okolo roku 172 prekročil so svojim vojskom Dunaj niekde pri Komárne alebo pri ústi Hrona a Dunaja viedol ukrutné boje s kmeňmi Markomanov a Kvádov opisuje príhodu, keď jeho vojsko bolo obkľúčené, bez vody a takmer utrpelo porážku. No v najväčšej tiesni udrel zázračný blesk a niemenej zázračný dážď, ktorý Rimanom pomohol prežiť a dokonca zvíťaziť. Táto zázračná udalosť sa stala vďaka úpenlivým modlitbám kresťanov vo vojsku, hlavne modlitbe sv. Donáta. Táto zázračná udalosť nebeského blesku (fulmende de caelo) je zobrazená v 11. scéne stĺpa Marca Aurélia v Ríme. Marcus Aurelius na spomínaných výbojoch kdesi na terajšom Slovensku písal svoje filozofické úvahy, v ktorých je veľa cenných rád do života pre jeho syna. Niektoré čo sú aj dnes veľmi aktuálne uvádzam:

Než si ako by si chcel žiť desaťtisíc rokov. Nevyhnutná smrť visí nad tebou a preto sa staň dobrým kým žiješ, dokiaľ je to ešte možné.

– Koľko voľného času si získa ten, kto nehľadá na to čo iný povedal, urobil alebo premyslel, ale dbá len o to, čo sám urobil bolo spravodlivé, zbožné a z každej stránky dobré.

– Neobzeraj sa po čiernych charakteroch, ale bež po dráhe rovno a nie okľukami.

– Ak sa niekto dopustí v niečom chyby, láskavo ho o tom pouč a ukáž mu čo nezbadal alebo nevedel. No ak si to ty nie schopný urobiť alebo ani seba.

– Ak sa niečo nesluší nerob to, ak je niečo nepravdivé nehovor to.

– Nedivím sa tomu, že temer každý človek má radšej seba ako ostatných ľudí. Ale je veľmi divné, že vlastnú mienku o sebe si menej cení ako mienku druhých ľudí. Hanbíme sa viac iných, že by si o nás mohli niečo pomyslieť, ako seba samých.

Správy z farnosti

Našu farnosť navštívil tunajší rodák ThDr. M. Vančo pôsobí ako farár v plzenskej diecéze. Sídlo má v meste Horšovský Týn. Spravuje niekoľko desiatok dedín, z ktorých dohromady chodí 30 ľudí do kostola. Zameriava sa teda na rómsku populáciu. Z rozličných nadácií zohnal prostriedky na stavbu domov pre Rómov. Jeho zámer je vybudovať dedinu pre Cigánov. Teda aj s kostolom, vodovodom, kanalizáciou a so všetkým čo patrí modernému sídlisku. Samozrejme obyvatelia budú vzorní katolíci a obyvatelia.

Dňa 26.4. vystúpil františkánsky spevokol z Hlohovca, záujem bol veľmi slabý. V ten istý deň doobeda vystupovala skupina Priatelia z Leopoldova.

Pohostinstvo Mihálik zahájilo stavbu zvonice. Bude zasvätená Panne Márii a sv. Floriánovi patrónovi hasičov.

Niektorí veriaci z našej farnosti sa zúčastnili 8. mája na Dni otvorených dverí v kňazskom seminári v Nitre, odkiaľ si doniesli veľa pekných zážitkov.

Dňa 17. mája bolo vo farnosti 1. sv. prijímanie detí. Zúčastnilo sa ho 12 detí. Vkusná výzdoba, krásny spev mladých huslistov a pani organistky s jej speváčkami – to všetko vytvorili nádherný rámec tejto slávnosti.

Dedičské konanie ohľadom novej fary sa uzavrelo. Súd rozhodol, že dedičia majú získať 600 000 Sk.

Dňa 30. mája si vykonali deti a mládež púť do Marianky. Išli peši z Rače spolu s pánom farárom a zabľúdili. Namiesto 10 km prešli takmer raz toľko. Obetovali všetko za nového arcibiskupa

trnavskej arcidiecézy Róberta Bezáka. Na všetkých zapôsobila púť detí? Zúčastnilo sa jej vyše 1000 detí. Pri sv. omši účinkovali Mladí huslisti z Červeníka a miništranti, ktorí čítali spoločné modlitby. O 17 hod. sa všetci vrátili plný dojem do Červeníka, svoj príchod si oslávili trojposchodovou zmrzlinou, ktorú hradil pán farár. Minulo sa jej za 25 euro.

V nedeľu 31. mája koncertoval taliansky súbor Coro Montegaletto z talianskeho mesta Bussolengo. Vystúpenie v našom kostole sa zúčastnilo vyše 150 ľudí. V priebehu koncertu vystúpili Mladí huslisti z Červeníka.

V mesiaci máji sme si pripomenuli deň matiek. Dávame Vám do pozornosti článok *Prečo plačeš, mama?*

Malý chlapec sa spýtal mamy:

"Prečo plačeš?"

"Pretože som žena," povedala mu.

Nerozumiem!" povedal syn.

Jeho mama ho len objala a povedala:

"A nikdy ani neporozumieš."

Neskôr sa chlapec opýtal svojho otca:

"Prečo sa mi zdá, že mama plače bez dôvodu?"

"Všetky ženy plačú bez dôvodu," bolo všetko,

čo mohol otec odpovedať.

Malý chlapec vyrástol a stal sa mužom, avšak stále nerozumel, prečo ženy plačú.

Nakoniec zavolať Bohu a keď sa dovolal, spýtal sa:

"Bože, prečo sa ženy rozplačú tak ľahko?"

Boh odpovedal: "Keď som urobil ženu, musela byť výnimočná:

Urobil som jej **PLECIA** dost' silné na to, aby uniesla váhu sveta,
ale natoľko jemné, aby poskytovali pohodlie.

Dal som jej vnútornú **SILU**, aby vydržala pôrod dieťaťa a odmietnutie,

jej nepoškvrnené ruky, vkladám svoje myšlienky, prácu, utrpenie, minulosť, prítomnosť i budúcnosť, svojich milovaných, každú dušu na tomto svete, zvlášť tie trpiace, do všetkých kalichov, ktoré dnes na celom svete dvíhajú Tvoji kňazi na Tvojich svätých oltároch. Obetujem Ti každú kvapku svojej krvi, každý úder svojho srdca, každý svoj dych, každý svoj krok a slová s úmyslom a prosbou, aby si ich premenil na taký istý počet prejavov lásky na odčinenie hriechov celého sveta. Daj dobrotivý náš Otec, aby mi bol dnešný deň v spojení s Tvojim milovaným Synom, našim Pánom Ježišom, jednoliatou svätou omšou, sústavnou obetou i sv. prijímaním a tak, aby som dal zadosť učenie Tebe, Najsvätejší Otec náš za hriechy sveta. Amen. Lebo, keď by si aj urobil v živote všetky skutky dobré a nerobil hriechy, nič ti to neosoží, ak to neobetuješ Bohu Otcovi skrze Ježiša a Jeho presvätú Matku a ruky kňazové, nič ti to neosoží, a keď tak veľmi málo. Ale keď ľahko budeš obetovať, získal si veľké bohatstvo, väčšie než vo svete existuje. Váž si Kríž Ježišov, Kríž svojej spásy. Svoje dary, kvety, sám seba pokladaj k päte kríža, k Jeho nohám. Nedvíhaj sa hore nad Neho. Lebo to je miesto sväté, miesto Boha Otca, ktorý prijal ducha Pána Ježiša svojho Syna, ktorý zobral na seba naše hriechy a zomrel, zadosťučinil za nás Bohu Otcovi. A On mu dal Kráľovstvo po Jeho boku. Veď aj na kríži je napísané, že Je Kráľom a preto ty nezaclánaj a neprivlastňuj si toto miesto.

Rady do života

S pribúdajúcimi rokmi vďaka svojim zmyslom a rozumu človeka nadobúda skúsenosti, vďaka ktorým aj takmer vždy (niekedy aj za pomoci iných), riešiť svoje životné problémy.

Veľa mladých ľudí si to uvedomuje. Ja sám často myslím, že takmer za všetko čo viem ďakujem svojej matke a otcovi. Pochopiteľne aj svojim učiteľom. Prečo? Nuž dávali nám a doposiaľ dávajú dobré rady do života, veď sú starší, skúsenejší a určite aj múdrejší.

Učíme sa veľa krát na svojich chybách aj na chybách iných.

Potom natrieme krémom. A prikryjeme plátom s orechovou zmesou. Ja som musela tento plát prekrojiť napoly a preniesť postupne, aby sa nezlomil. Koláčik treba nechať na chladnom mieste uležať aspoň jeden deň. Buď v chladničke, ale mne sa nezmestil, tak bol na balkóne, ale zase v príliš veľkom mraze by byť nemal. Na druhý deň pôjde krájať dobre! Koláčik sa vám po dokončení bude zdať tvrdý, ale nebojte, on krásne zmäkne a vrchná vrstva bude pekne chrumkavá! Dobrú chuť želim!

List od priateľa

Som tu zas a chcem sa Ti prihovoriť. Nehovorím nič nové čo ty už nebolo napísané, povedané. Možno v inom čase, inými slovami a šťastný ten človek, ktorý sa poučí na chybách iných a najmä svojich. Nechcem nikoho poučať a hovorím aj z vlastnej skúsenosti, hovorí sa, že ten ktorý nevidí neuverí, ale ten kto zažije nezabudne. Všetko máme robiť z lásky k Bohu Otcovi ísť s Bohom k blížnemu, nie cez blížneho k Bohu. Hovoria, že ako môžeš milovať Boha, ktorého nevidíš, keď nemiluješ blížneho, ktorého vidíš. Ale ako môžeš nemilovať Boha a nevidieť Ho, ktorý ti dal život a dáva ti všetko čo potrebuješ. Veď predsa vidíš slnko na oblohe, vtáctvo a všetko čo stvoril. Veď ho ti nedal blížny. Dokážeš milovať blížneho, keď je dobre, rozumieš si, poteší ťa, daruje ti niečo. Ale miluj toho, ktorý ťa nenávidí, robí ti zle, podrazí ti nohy, dá zaucho. A ty mu máš odpustiť, milovať ho, nepriať mu nič zlé. Nedokážeš to aj keby si ako chcel. Ale aj keď zavrieš oči, zatneš zuby, zavrieš päsť, ale prídeš k Otcovi a povieš. Otče jedine z lásky k Tebe a s Tvojou pomocou ho chcem milovať a prosím pre neho pomoc, ochranu a čo potrebuje, Tvoje požehnanie a mne prosím daj silu a svätú trpezlivosť a odpusť mi prosím, že som ho pohoršil už len tým, že som mu chcel dobre a on to zle pochopil. Lebo Boh je žiarlivý. V prvom rade je Boh a potom všetko ostatné. A všetko mu obetuj skrze ruky kňazové a nepoškvrnené Srdce Panny Márie. Preto ráno, keď vstaneš, poďakuj sa Bohu, že ti dal dožiť sa rána, pozdrav Ho a povedz. Všemohúci Boh Otec v Trojice Jediný skrze nepoškvrnené srdce Panny Márie a

ktoré veľa ráz okúsi od svojich detí.

Dal som jej **TVRDOSŤ**, ktorá jej pomôže stále pokračovať, keď sa všetci ostatní vzdávajú a starať sa o svoju rodinu napriek chorobám a únave, bez sťažovania sa.

Dal som jej **CIT** milovať svoje deti za všetkých okolností, dokonca aj vtedy, ak ju jej dieťa hlboko ranilo.

Dal som jej **ODVAHU** prijať svojho manžela napriek jeho chybám a sformoval som ju z jeho rebra, aby chránila jeho srdce.

Dal som jej **MÚDROSŤ**, aby vedela, že dobrý manžel nikdy neraní svoju ženu,

ale niekedy skúša jej silu a rozhodnosť stáť vedľa neho bez výhrad.

A nakoniec som jej dal **SLZU**, ktorú vyroní, ktorá je výlučne jej, aby ju použila kedykoľvek ju bude potrebovať, aby to zvládla.“

Na tú slzu má naozaj právo, nik nevydrží bez slova toľko ako žena!

Krása ženy nie je v šatách, ktoré nosí, v postave, ktorú má, ani v spôsobe akým si češe vlasy. Krása ženy musí byť v jej očiach, pretože tie sú bránou k jej srdcu, miestu, kde sídli láska.

Žena vyšla z mužovho rebra, nie z jeho nôh, aby bola pošliapaná, nie z jeho hlavy, aby bola povýšenecká, ale z jeho boku, aby mu bola rovnou. Z miesta pod ramenom, aby bola chránená, a vedľa srdca, aby bola milovaná...

Druhým sviatkom boli **Turíce**, kde sme si pripomenuli **Zoslanie Duchu Svätého**, ktorý je jednou z troch božských osôb. Vďaka Duchu Svätému máme všetky talenty a dary ako napr. niekto z vás vie pekne kresliť, iný zasa čítať, niekto je vynikajúcim v športe či niekto v matematike.

Nikto z nás však nie je bez jeho darov, všetci sme v jeho očiach krásnymi princeznami a princami z rozprávky.

Teraz máme mesiac jún, kde slávime sviatok **Najsvätejšej Trojice**. Otec - ten, ktorý bol na počiatku - silný, múdry, nezobraziteľný... Človek potrebuje vedomie, že sa nachádzame v jeho ruke. Ak napríklad jazdec formule 1 povie, že jemu ďakuje za talent, a ne jeden futbalista či hokejista sa vyjadrí podobne, že to, čo dokáže, nie je len jeho úsilie, tréning..., že je to aj dar... To vedomie, že nie všetko si vieme zariadiť, nie všetko je v našej moci, že veci dostávame a že život je dar, je veľmi dôležité. Učí nás to žiť v bázni pred životom, učí nás to pravde o človeku. Bolo by však málo zostať len pri uvedomení si tejto skutočnosti. Človek, ktorý toto vedomie nemá, je v extrémе. No rovnako v extrémе je aj človek, ktorý by mal iba tento postoj - asi by bol ustráchaný, bez sebadôvery a vlastnej angažovanosti. Preto je dôležitý **druhý rozmer**, ktorý je **zahrnutý v náuke o Synovi**. Učí nás veľmi reálne pozeráť na život, na nespravodlivosť, na biedu, bolesť, ale aj na radosť, svet, telo... Keby však ľudia mali len tento rozmer, ľahko by sa dostali do pozície „mesiáša“, alebo naopak do pozície skepsy. Stali by sa azda veľmi dobrými humanistami, ale možno až príliš by boli zameraní na seba. No nemať tento rozmer by bolo zradou na živote, ktorý sme dostali a ktorému bol verný aj sám Boh.

Tretí dôležitý rozmer je predstavený v Duchu Svätom. Znamená pohľad dopredu, nádej, krásu, rozvoj, dych, jednotu i tvorivosť... Možno si viacerí spomeniete, ako pred niekoľkými rokmi a desaťročiami predovšetkým mladú generáciu nadchýnalo vedomie, že sme súčasťou kozmu - teda vedomie jednoty, zmyslu, harmónie, smerovania.... Bez nádeje a bez zmyslu by sme boli chudobní rovnako ako bez hodnôt ducha, bez lásky... Keby sme však žili len s tým vedomím, „uleteli“ by sme od reality.

V živote človeka je dôležitá harmónia týchto rozmerov: **vedomie Božej ruky, vedomie ľudskosti a spoluzodpovednosti za svet a realitu, aj vedomie nádeje**. Možno je to jedna z vecí, ktoré môžeme „vydolovať“ ako posolstvo ťažkých právd o Najsvätejšej Trojici tak, aby boli pre nás

že dôstojnosť slobodných národov sa neopiera o vojská a hmotné bohatstvo, ale o svornosť občanov, o rodinné čnosti, o mravnú bezúhonnosť, o zachovávanie práva a spravodlivosti, o úprimnú úctu a ochranu všemohúceho Boha, ktorému podlieha všetko a všetko musí slúžiť jeho sláve.

Veď či si každá ustanovizeň nezachová svoju životnú silu iba do tej miery, v akej sa vracia k svojim jasným počiatkom a v akej zachováva posvätné dedičstvo otcov? Keď ním pohrdne, zvrhne sa a zanikne: tak, ako keď dubu poodtíname alebo skrátime korene, márne budeme čakať na novú a trvalú zeleň.

Preto nech váš duch nikdy nestráca zo zreteľa napomenutie, ktoré vám zanechal svätý Cyril ako testament, aby ste stále boli neúnavnými služobníkmi spásy svojho ľudu.

Famózný medovo – orechový koláčik

Na cesto: - 500 g hladkej múky - 200 g práškového cukru - 2 vajcia - 200 g masla - 2 lyžice medu - 2 lyžičky sódy bikarbóny rozmiešať v 2 lyžičkách mlieka - **Na orechovú zmes:** -300 až 350 g vlašských orechov nasekaných na štvrtinky - 80 g práškového cukru - 120 g masla - 3 lyžice medu - **Na krém:** - 3 dcl mlieka, 1 a 1/2 lyžice hladkej múky - 1 a 1/2 lyžice Solamylu - 100 g cukru - 250 g masla - 1 vanilkový cukor - **K tomu:** - 1 dcl rumu

Príprava: Zo surovín na cesto si na doske vypracujeme cesto a rozdelíme ho na dve polovice. Obe rozvaľkáme na veľké obdĺžniky a upečieme na papieri na pečiacom papieri, pretože keď som ho vaľkala rovno na pečenie na opačnej strane veľkého plechu. Ja som cesto vaľkala rovno na pečiacom papieri, pretože keď som ho vaľkala na doske, nedalo sa mi dobre preniesť na plech. Jednu placku upečieme prázdnu a druhú aj s orechovou zmesou. Obe pečieme na 170 C dozlatova asi 15 minút, treba sledovať. Spravíme si orechovú zmes: Nasekané orechy s maslom, cukrom a medom dáme na panvicu, necháme všetko rozpustiť a osmažíme dozlatova. Ešte HORÚCU zmes kladieme na surový druhý plát a taktiež ho upečieme na 170 C, 15 minút. Príprava krému - maslo zmiešame s vanilkovým cukrom. Ďalej spolu uvaríme na hustú kašu mlieko, hladkú múku, solamyl a cukor. Miešame až kým to nez hustne. Keď kaša vychladne, primiešame ju k maslu zmiešanému s vanilkovým cukrom. Ja som to vyšľahala a výsledný krém vyzerá takto. Prázdny plát najprv pokvapkáme 1 dcl rumu a necháme vsiaknuť.

Dedičstvo otcov zachovaj nám, Pane

Keď sa zamýšľame nad významom apoštolátu dvoch Solúnčanov, jasne vidíme, že bol pre vašich predkov najštedrejším Božím darom. Ved' oni hlásaním evanjelia priviedli slovanské národy do lona katolíckej Cirkvi; okrem toho vytvorením novej abecedy a uzákonením spisovného jazyka otvorili im brány vedy a kultúry. Vďaka ich dielu otvoril sa vám prístup k literatúre Východu i Západu; slovičnina bola povýšená na hodnosť liturgickej reči; Cirkev v týchto krajinách dosiahla riadne usporiadanie; aj civilné právo bolo poznačené pravidlami plnými múdrosti. Právom im teda patrí názov otcov vlasti, lebo podľa všeobecného presvedčenia predovšetkým im treba ďakovať za to, že sa vaše milované národy dostali do počtu kultúrne najvyspelejších národov. Ale všetci, ktorým záleží na nebeskej milosti, musia sa pre nehynúcu pamiatku prijatého dobrodenia a vo vedomí vážnej povinnosti starať a usilovať, aby nebeská milosť nevyšla nazmar a aby jej očakávané ovocie neuschlo. Na svätého Cyrila a Metoda hľadajte očami plnými vďačnosti a obdivu. Obracajte sa na nich prosbami a modlitbami, spojení v láske, ktorá nad všetkým víťazí. Vezmite si ich za vedcov a rodovníkov na dobrej ceste, ktorí zasluhujú úplnú dôveru. Ved' silou spoločenstva svätých, vďaka ktorému sa medzi pozemskou Cirkvou a nebeským Jeruzalemom oboma smermi prelievajú vlny oživujúcej lásky, sú milovaní a milujú a určite s väčšou ochotou a možnosťou, ako keď žili na zemi, túžia priniesť vám svetlo, pomoc a víťazstvo v rozmanitých nebezpečenstvách, v ktorých sa nachádzate. Oni sa týčia ako stĺpy nenarušenej, zdravej viery, ako vzory potrebných čností, ako dve olivy, dva svietniky, dva olivové výhonky, čo stoja pred Panovníkom celej zeme a veľa sa modlia za celé sväté mesto, ktorým je Cirkev, aj za vaše národy, aby ostali verné kresťanskej kultúre predkov, ktorú oni začali tvoriť, aby spájali staré s novým, a tak mohli vykročiť za vytýčeným cieľom pravého pokroku, po bezpečnej ceste, ktorú oni chránia a osvetľujú, čím budú pripomínať,

odpoveďou na otázku, kto je človek a aby boli pre nás životodarne. Na slávnosť Najsvätejšej Trojice to kazatelia, ak chcú zostať verní téme, majú ťažké. Známy je živý sen sv. Augustína. V ňom tomto veľkému svätcovi, mysliteľovi a biskupovi, keď premýšľal o tomto tajomstve, chlapček prelievajúci vodu z mora do malej jamky na brehu povedal: „Skôr ja prelejem vodu mora do tejto jamky, ako ty vysvetlíš tajomstvo Najsvätejšej Trojice“. **Biblia** sa s vysvetlením tohto tajomstva tak netrápi: **Jednoducho hovorí najprv o Bohu Otcovi, potom o Ježišovi a potom o prísľube Svätého Ducha.** No aj keď tajomstvo Najsvätejšej Trojice nevieme vysvetliť, je predsa veľa vecí, ktoré sú a aj v budúcnosti budú dôležité.

Božie telo

Slávnosť Božieho Tela: to je slávnosť najsv. Sviatosti Oltárnej, slávnosť oltárikov a zelených briez, slávnosť pestrých kvetov na triumfálnej ceste Krista i slávnosť katolíckych srdc. Čo sladšieho nám mohol Spasiteľ nechať ako túto Sviatosť! Odišiel od nás a predsa s nami zostal a navždy ostáva. Odišiel vo svojej ľudskej podobe, ale zostal tajomne ukrytý pod spôsobom chleba, aby nám stále pripomínal, že je pokrmom našich duší, že ich chce posilňovať, aby žili pekným životom kresťanským, aby vedeli preháňať pokušenia a lákadlá tohto pozemského života a konali skutky záslužné pre život budúci. Svetielko, ktoré deň a noc horí vo večnej lampe nám pripomína, že tu s nami zostáva ten, ktorý jediný mohol o sebe povedať: " Ja som svetlo sveta, kto mňa nasleduje, nechodí vo tmách, ale bude mať svetlo života." Čím dôvernejšie, častejšie a úprimnejšie sa približujeme k nášmu Spasiteľovi v tejto Sviatosti, tým jasnejšie budeme vidieť Cestu tohoto života, tým zreteľnejšie budeme poznávať, čo má cenu na tomto svete a čo je bezcenné, čo je dobré a čo hriechne. Preto Cirkev Kristova a naša matka znova a znova povzbudzuje veriacich, aby často prichádzali k stolu Pánovmu a načerpali tu silu ku kresťanskému životu.

Keby tak často sme videli otcov i matky so svojimi dieťkami, ako ináč by sa utváral život v rodinách, ako celkom inakší by bol pomer medzi rodičmi a deťmi i medzi manželmi navzájom.

Kristus Pán je vo Sviatosti Oltárnej prítomný aj preto, aby sa za nás pri sv. omši obetoval. Obeť je najvznešenejšie vyjadrenie úcty k Bohu a uznanie najvyššieho Pána. Ale nijaká obeť nemôže byť taká vzácna ako Telo a Krv Syna Božieho, ktoré Syn obetoval na kríži a teraz znova a znova obetuje pri omši svätej. Ak sa pohania neopovážili ani zakašľať pri svojich obetiach, ako ináč my kresťania by sme sa mali chovať pri tejto našej obeti? A ako sa často chováme?

Náš Spasiteľ zostáva s nami v našich chrámoch, celý deň, celé mesiace, celé roky a naše chrámy sú otvorené, do ktorých môžu prichádzať milujúce a veriace duše porozprávať so svojim Spasiteľom o svojej duši, o svojich slabostiach a starostiach, o svojich útrapách i nádejach.

No dnes vychádza do ulíc našej farnosti, aby nás požehnal a my aby sme mu dali verejnú úctu a poklonu. Hor sa teda kresťania, oslávmе dnes svojho Boha, ktorý je tu medzi nami, nehanbíme sa pred ním zohnúť kolená, lebo je Pánom nášho života i smrti.

Sviatok Božieho tela odpradáva tradícia procesií. Veriaci na čele s kňazom v procesii symbolicky oznamujú svetu tajomstvo Ježišovho tela a krvi, na ktoré sa pri každej omši premieňa chlieb a víno, nosením monštrancie s kúskom premeneného chleba ulicami dedín a miest. Postupne sa zastavujú pri štyroch oltároch, symbolizujúcich štyri svetové strany. Deti na znak úcty a lásky k Bohu rozsyávajú na cestu lupene kvetov a veriaci zhromaždení v procesii spievajú náboženské piesne. Veriaci v procesiách prosia Boha o milosť, alebo mu verejne vzdávajú vďaku, úctu a chválu.

Dňa 29. júna Katolícka cirkev slávi sviatok apoštolov sv. Petra a Pavla. Úcta k svätým vychádza nielen z obdivu ich cnostného a hrdinského života, ale aj z presvedčenia založeného na biblických textoch (Lk 16, 24), že svätci, ako vyvolení Boží obľúbenci v nebesiach môžu vyprosiť milosti a pomoc žijúcim na zemi. **Svätý Peter** – pôvodným menom Šimon – sa narodil v Palestíne, v mestečku Betsaida na severnom brehu Genezaretského jazera. V dospelom veku býval v meste Kafarnaume. Bol bratom apoštola Andreja. Keď ho Ježiš povolal za apoštola, zmenil mu meno na Peter, tj. Skala, na ktorej založil svoju Cirkev a Petrovi dal „kľúče od nebeského kráľovstva“. Peter najprv hlásal evanjelium v Palestíne, potom v Antiochii, v Korinte a napokon v Ríme, kde bol aj ukrižovaný dolu hlavou roku 67 alebo už roku 64. **Svätý Pavol** sa narodil okolo roku 10 v Tarze, ktorý bol dôležitým kultúrnym a obchodným strediskom v Malej Ázii. Pôvodne sa menoval Šavol. Študoval v Jeruzaleme a stal sa tu veľkým prenasledovateľom kresťanov. Na ceste do Damasku okolo roku 33-35 zjavil sa mu Ježiš Kristus. Pavol sa stal kresťanom a veľkým misionárom medzi pohanmi. Pôsoobil na Cypre, v Malej Ázii, v Macedónii, v Grécku aj v Ríme. Pavol bol sťatý v Ríme roku 67 za cisára Nerona. Pochovaný je v bazilike sv. Pavla v Ríme postavenej v 4. storočí.

Odpovede na otázky

Čo pre nás znamená svätená voda a kde sa má- môže použiť?

Je to sila požehnania, ktorú vkladá do nej Cirkev. Pôsobí istejšie a presvedčivejšie ako neposvätená voda. Chráni pred zlým a vyprosuje milosť od Boha. Použiť sa má pri každej príležitosti. Pred odchodom z domu, pred prácou, pred veľkou akciou a pod. Život a zdravý rozum nám podporený pôsobením Ducha Svätého napovie čo a ako.

14. Ktorý deň v roku máte najradšej?

Mariánske sviatky. Vtedy je nebo ku mne štedrejšie!

15. Ak by ste mohli ešte raz rozhodovať o povolani, čím by ste chceli byť?

Samozrejme, že kňazom.

16. Chceli by sme vedieť Váš názor na náš časopis, prípadne čo by ste v ňom vylepšili alebo zmenili?

Je to dobré, že existuje a funguje. Už počas pár mesiacov oslovil občanov i farníkov. A narobil aj „frol“ okolo pomníka padlých. Teda časopis supluje aj svetské médiá, ktoré nie sú.

17. Za pár dní oslávite 35. výročie kňazskej vysviacky. Chceli by sme vedieť čo Vám tých 35 rokov kňazstva dalo a aký sen Vám ostal nespĺnený?

Čo mi to dalo? Všetko – radosť, náplň života, uplatnenie, realizáciu. Aký sen mám? Cesta okolo sveta. Ale som sa toho vzdal. Realizujem to až na druhom svete. Tam to bude zadarmo. A iste aj v iných galaxiách a vesmíroch.

Na záver: Nevieť dokedy budem farárom v Červeníku, ale urobme spoločne čo sa dá. Aby Cirkev postúpila dopredu, aby kráľovstvo Božie rástlo aj v tejto farnosti. Treba zastaviť trend – rozklad rodín, úpadok viery u mládeži a v strednom veku. A priniesť viac radosti a nádeje!

A my blahoželáme pánu farárovi v mene celej farnosti k 35. výročiu kňazskej vysviacky a zároveň k blížiacim sa meninám, od nebeského otca mu vyprosujeme do ďalších rokov pevné zdravie, hojnosť Božích milostí, darov Ducha Svätého.

Dnes na slovíčko s pánom farárom Kučerom

V živote bývajú dni, na ktoré sa človek pripravuje nie týždeň, mesiac či rok, ale možno celým životným smerovaním. Takým dňom je pre kňaza deň kňazskej vysviacky. Do tohto dňa, akoby sa chceli zliať desiatky rokov životnej cesty, po ktorej človeka viedol Pán. Cesty naplnené nesmelou túžbou, hľadaním, cesty plnej prekážok, ľudských pádov, zaváhaní, no predsa cesty, ktorú bolo potrebné prejsť, tak ako mnohí tí, ktorých si Boh podľa jemu známych kritérií povolal. Byť muž Boží. Kňazskou vysviackou sa práca v Pánovej vinici začína. Ďalej si však vyžaduje to každodenné a ustavičné Izaiášovo: „Tu som, Pane.“ Je čas kňazských vysviacok. My sme oslovili nášho pána farára, aby nám poskytol rozhovor do novin pri príležitosti 35. výročia kňazstva, ktoré slávi tieto dni.

1. Kedy a kde ste sa narodili, z koľkých detí ste?

Narodil som sa v Hlohovci 25.8.1948.
Som z 9 detí.

2. Kto alebo čo Vás viedlo na kňazskú dráhu?

Od malička ma fascinoval kňazský stav.
Takže moje poslanie sa nieslo celý mojím detstvom a dospievaním.

3. Kedy a kde ste boli vysvätený za kňaza?

Sviatosť kňazstva som prijal 9. júna 1974 v dóme sv. Martina v Bratislave.

4. Kde všade ste pôsobili ako kaplán, či kňaz?

Po vysviacke som nastúpil do Trnavy – františkánsky kostol,

potom do biskupského kostola. Od roku 1975 som prišiel do farnosti Krakovany. Odtiaľ v roku 1976 do Šiah, o pár mesiacov do Galanty. V roku 1977 som pôsobil v Stupave o 2 roky v Zlatých Moravciach. V roku 1980 potreboval p. Biskup Gábris prefekta do Bratislavského seminára. Po známej revolúcii bohoslovcov proti komunistickému režimu ma za trest preložili do Krškán pri Leviciach. Rok som však nemal štátny súhlas na výkon pastoračie. V Krškánoch kde patrí do farnosti 5 dedín zložená z 2 národností a 3 náboženstiev som zotrval 10 rokov. Po páde komunizmu si ma vybral p. arcibiskup Sokol do Serede, kde on pôsobil predtým 17 rokov. Tam som vydržal iba 4 roky. Mal som však nálepku „rebelanta“ a tak zotrvať na význačnom mieste znamenalo voliť kompromisy. To som nevedel! A tak som dostal umiestnenie do starej plesnivej fary v Brodskom. Po 5 rokoch ma zo zdravotných dôvodov preložili do Drahoviec. To som už bol po infarkte a iných chorobách. Tam som rád zotrval 10 rokov až do značnej „aféry“ počas môjho prekladania do Červeníka. Celé to bolo trápne a zbytočné. Polroka pred odchodom arc. Sokola do penzie, celé to budí dojem účelovosti a schválnosti.

5. Na ktoré pôsobisko si najradšej spomínate?

Každé pôsobisko malo svoje čaro i úlohy, ktoré Boh odhalil, keď nastal čas.

6. Mali ste alebo máte svoje životné krédo, podľa ktorého kráčate v živote?

Rád si pripomínam slová sv. Pavla: „Viem, komu som uveril.“ (2 Tim. 1,12) A potom ma vždy očaroval príklad Panny Márie. To ako sa snažila plniť vôľu Boha.

7. Ako vyzerá bežný, každodenný život kňaza?

V ničom sa nelíši od života iných ľudí. Aj kňaz musí jesť, spať, upratovať, dýchať a žiť, postarať sa o seba. Tým viac, keď je na všetko sám.

8. Čo sa vo Vašom dennom režime neopakuje každý deň, ale skôr raz za čas.

Rád sa nechám prekvapiť ako 6.5. v Hlohovci. Kúpil som omšové víno v obchode sv. Františka. Predavačka vraví: „Príde až zajtra.“ A vtom zastalo auto a vodič priniesol víno, vraj mal dnes čas. Víno niešť autobusom je asi ťažké. „Nechám to u vás.“ Prišla znovu jedna pani z Trakovíc – ja vám to zanesiem – No, bolo to milé!

9. Mohli by ste niečo povedať o časovom rozvrhu Vášho dňa?

Časový rozvrh – To je ako na výsluchu. Taký štýl mali ŠTB, keď ma čisto vypočúvali za komunizmu – vadila im práca s mládežou. Myslím, že výsledky sú dôležitejšie. Tie svedčia o časovom rozvrhu.

10. A aká je Vaša nedeľa?

Nedeľa – plná práce. Som z toho obyčajne unavený, ale často šťastný, keď vidím, že ľudia v Červeníku bavia chodiť do kostola. Radi počúvajú kázne až je to divné!

11. Viete aj rekreovať? Ako odpočívate?

Odpočívam? To som nikdy nevedel. Výsledok je infarkt, operácia žlčníka, vredy na žalúdku, ochorenie kĺbov atď.

12. Nebojíte sa samoty?

Nie. Kňaz má dodávať samote zmyslupnosť. A v tichu objaví Boha a jeho tajomstvá. Neškodí to kňazskému poslaniu.

13. Ako sa cítite v spoločnosti ľudí?

Dobre. Ale nevyhľadávam ju. Je to už vek a choroby! Všetkým počkajte pani redaktorka, keď vám, bude 60. Aj vy radšej sedíte doma a navštevujete len určitých ľudí.